

β2-glykoprotein I ak

IgG-antikroppar mot β2-glykoprotein I (α-β2-glykoprotein I)

Indikation

Misstanke om SLE eller primärt anti-fosfolipidsyndrom.
SLE med trombosbenägenhet eller habituella aborter.
Graviditet med tidigare spontanaborter i anamnesen.
Trombocytopeni eller fynd av antikroppar mot kardiolipin.

Medicinsk bakgrund

Anti-fosfolipidsyndrom är en autoimmun sjukdom som karakteriseras av cirkulerande anti-fosfolipidantikroppar och minst en klinisk manifestation som venös eller arteriell trombos eller upprepade spontanaborter. Syndromet kan förekomma isolerat (primärt anti-fosfolipidsyndrom) eller i anslutning till bindvävssjukdom, fr. a SLE (sekundärt anti-fosfolipidsyndrom). Anti-kardiolipin antikroppar, lupus antikoagulans och anti-β2-glykoprotein I antikroppar bestäms vid misstanke om primärt eller sekundärt anti-fosfolipidsyndrom. Antikropparna är riktade mot fosfolipider (kardiolipin), proteiner (β2-glykoprotein I) eller komplex av dessa.

De vanligaste analyserna för kliniskt bruk är lupus antikoagulans antikroppar (analysen utförs av koagulationslab, UMAS), anti-kardiolipin och anti-β2-glykoprotein I antikroppar. Det finns dock inget definitivt samband mellan kliniska manifestationer och enskilda anti-fosfolipidantikropsgrupper, varför det ofta kan vara indicerat att använda mer än ett slags test. I praktiken brukar man kombinera bestämning av lupus antikoagulans med bestämning av antikroppar mot kardiolipin och eventuellt komplettera med anti-β2-glykoprotein I. Anti-β2-glykoprotein I antikroppar anses mera specifika för anti-fosfolipidsyndromet än anti-kardiolipin antikroppar men har en lägre sensitivitet.

Metod

Kvantitativ bestämning av IgG antikroppar mot β2-glykoprotein I, vilka påvisas med en automatiserad fluorescent enzyme immunoassay, Phadia ImmunoCap250.

Referensintervall

Det saknas internationell WHO-standard för antikroppar mot β2-glykoprotein, vilket gör att värden som rapporteras från olika laboratorier kan skilja sig åt. De gränser som används för bedömning av om provet är negativt eller positivt är de gränser som anges av tillverkaren. Vid analys av 98 blodgivare utföll 2 som gränsvärde och 1 positivt.

<7 U/ml negativt
7- 10 U/ml gränsvärde
>10 U/ml positivt

Referenser

- Skogh, T., Rönnelid, J. och Dahle C., Autoantikropsanalyser i Truedsson, L. (red.), Klinisk Immunologi, Studentlitteratur 2012.
- Shoenfeld Y et al. Autoantibodies. Elsevier, Amsterdam, 2007.